

Motion till riksdagen 2013/14:C232

av **Lars-Arne Staxäng och Finn Bengtsson (M)**

Öka jämställdheten vid separationer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ökad jämställdhet mellan mammor och pappor vid separationer och vårdnadstvister.

Motivering

Dessvärre ställs barnens behov åt sidan vid många separationer och föräldrarna utkämpar istället en bitter strid som är förödande för barnen. Barns behov av en god uppväxtmiljö bör vara överordnad de eventuella önskemål och krav som föräldrar har när det uppkommer vårdnadstvister.

Båda föräldrarna har en skyldighet att se till att en delning sker så smärtfritt som möjligt för barnet, oavsett orsak till en separation. Kunskapen om hur mycket skada ett barn tar om en konflikt går djupt behöver öka, och så även kunskapen om att ett barn behöver båda sina föräldrar för sin sociala och mentala uppfostran och trygghet.

Men så är det inte alltid idag. I många fall som rör ensam vårdnad tillfaller den mamman, oavsett om föräldrarna haft gemensam vårdnad eller varit till stora delar lika ansvariga för barnet tidigare. Det finns naturligtvis fall där den ene föräldern är olämplig som vårdnadshavare, av sociala, psykiska eller andra skäl, men de fallen är i dessa sammanhang inte särskilt många.

Tyvärr kan utgången i vårdnadstvister påverkas både av att kvinnor oftare fungerar som huvudförälder och könsstereotypa normer om föräldraskap. Det är synnerligen viktigt för barnet att vi upprätthåller jämställdheten och rättvisan i lagar och tillämpningsbestämmelser så att mamman och pappan anses som två likvärdiga parter som har lika stort ansvar för barnet och dess utveckling.

Både svenska och internationella forskningsstudier visar att den psykiska oron bland ungdomar ökar. Det är fler unga idag som behöver hjälp på olika

Fel! Okänt namn på

sätt av samhället och av andra. Det är också mycket som talar för att barn där det är möjligt får tillgång till båda sina föräldrar, för att mogna till trygga vuxna individer. Möjligheten till en översyn av lagstiftningen på detta område bör övervägas samtidigt som de utredningar som finns från både Sverige och andra länder om att båda föräldrarna är viktiga för barnet under dess uppväxt beaktas.

Stockholm den 27 september 2013

Lars-Arne Staxäng (M)

Finn Bengtsson (M)